

Begrundelse

I et interview i Søndagsavisen den 27. august 2000 taler den radikale euromodstander, fhv. socialminister Aase Olesen, om »Ja-sigernes narreværk«. Hun siger bl.a., »I andre EU-lande er de ikke i tvivl, når du spørger om formålet med den fælles mønt. Svaret er: En fælles regering, der på længere sigt betyder Europas Forenede Stater. Selv om det ikke sker i morgen, vil det ske langt hurtigere end de fleste forestiller sig, for sådan er det gået hidtil.«

Aase Olesen siger, at ja-sigerne ikke åbent og redeligt vil fortælle, hvad de er i færd med at gøre. De ved udmærket, at euroen vil føre til mere union.

Aase Olesen henviser til, at der på konferencen i Nice til december skal tages de næste skridt mod en endnu snævrere samarbejde.

Svar (18/9 2000)

Økonomiministeren (Marianne Jelved):
Regeringen har ikke forsøgt at skjule, hvad dansk deltagelse i euroen medfører med hensyn til udviklingen i det europæiske samarbejde. Tværtimod har vi udgivet ganske meget informationsmateriale, som belyser konsekvenserne af dansk deltagelse i euroen, lige fra betydningen af euroen i hverdagen for den almindelige borger, til de politiske konsekvenser af dansk deltagelse i euroen.

Blandt andet »Danmark og euroen«, rapporten og pjecen af samme navn, fremhæver, at ØMU indebærer et tættere økonomisk politisk samarbejde. Med euroen får vi et tættere samarbejde til fælles gavn. Danmark er allerede medlem af en union, nemlig EU. ØMU'en indebærer et tættere samarbejde mellem landene, som vi allerede har taget fat på i ØMU'ens 2. fase fra 1994.

Behovet herfor er en følge af globaliseringen og den tættere økonomiske integration mellem landene. Det økonomiske samarbejde i ØMU'en er med til at få landene til at gøre en stærkere indsats for at nå det fælles mål: høj velstand og høj beskæftigelse.

ØMU'en bygger ikke på, at alt skal klares i Bruxelles. Tværtimod. Det er et samarbejde, hvor det fortsat er de enkelte lande, der har ansvaret for finanspolitikken, beskæftigelsen og indretningen af velfærdsamfundet. Pengepoli-

tikken er derimod et fælles ansvar, der varetages af ECB inden for de politisk fastsatte målsætninger.

Hele ØMU'ens konstruktion bygger således på en samarbejdsmodel baseret på selvstændige lande. Herved adskiller ØMU'en sig klart fra den amerikanske model, der bygger på en føderal stat.

EU-landene har valgt at udvikle en europæisk model, der ikke betyder dannelsen af en forbundsstat. Den europæiske model giver de nødvendige rammer (ØMU'en) for, at landene - uanset globalisering - fortsat kan føre deres egen velfærds politik. Dette er ikke mindst vigtigt i lyset af, at vi i Europa har tradition for at lægge begrænsninger på markedskræfternes frie spil.

EU og euroen handler således også om at tilbageerobre noget af den selvstændighed, som landene har mistet gennem mange år på grund af globaliseringen og de internationale kapitalbevægelser.

Spm. nr. S 3747

Til økonomiministeren (6/9 2000) af:
Frank Dahlgaard (UP):

»Vil ministeren erkende, at den svenske finansminister har ret, når han siger, at det er overdrevent, at man mister indflydelse uden for euroen?«

Begrundelse

I dagbladet Information den 23. juni 2000 fastslår den svenske finansminister Bosse Ringholm, at det er overdrevent at påstå, at man som land mister indflydelse i EU ved at fastholde sin egen valuta og stå uden for euroen. Udtalelsen faldt i forbindelse med finansministerens deltagelse i Nordisk Ministerråds eurokonference i København den 22. juni 2000.

Svar (22/9 2000)

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Jeg er ikke klar over, hvad det er for et spørgsmål, den svenske finansminister har svaret på.